

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ

1. Του σωματείου - πρωτοβάθμιας επαγγελματικής ένωσης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ - Ε.Δ.Ι.Π.Τ.», με έδρα την Αθήνα, Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας αριθμ. 25, με ΑΦΜ 999820310 και ΔΟΥ Δ' Αθηνών, όπως νομίμως εκπροσωπείται.
2. Του σωματείου - πρωτοβάθμιας επαγγελματικής ένωσης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ - Ε.Ι.Ε.Τ.», με έδρα την Αθήνα, οδός Ακαδημίας αριθμ. 71-73, με ΑΦΜ 090045051 και ΔΟΥ Α' Αθηνών, όπως νομίμως εκπροσωπείται.
3. Του σωματείου - πρωτοβάθμιας επαγγελματικής ένωσης με την επωνυμία «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ - Σ.Η.Π.Ε.», με έδρα την Αθήνα, οδός Αμερικής αριθμ. 19, με ΑΦΜ 999118950 και ΔΟΥ Δ' Αθηνών, όπως νομίμως εκπροσωπείται.
4. Της ένωσης προσώπων - πρωτοβάθμιας επαγγελματικής ένωσης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΩΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ - Ε.Ε.Τ.Ε.Π.», με έδρα την Αθήνα, οδός Πανεπιστημίου αριθμ. 19, με ΑΦΜ 090182985 και ΔΟΥ ΙΔ' Αθηνών, όπως νομίμως εκπροσωπείται.
5. Του αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης - πρωτοβάθμιας επαγγελματικής ένωσης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΕΚΔΟΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ - ΕΝ.Ε.Δ.», με έδρα την Αθήνα, οδός Μεσογείων αριθμ. 2-4, με ΑΦΜ 997486381 και ΔΟΥ ΙΒ' Αθηνών, όπως νομίμως εκπροσωπείται.

ΚΑΤΑ

Του κ. Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αριθμ. 29, όπως νομίμως εκπροσωπείται.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

1. Της υπ' αριθμ. Φ20155/25187/Δ16.624/02.05.2018 απόφασης του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα «Έγκριση του Κανονισμού Εισπράξης Εσόδων του

Ενιαίου Δημοσιογραφικού Οργανισμού Επικουρικής Ασφαλίσεως και Περιθάλψεως (Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.)» (ΦΕΚ τ. Β' 1582/08.05.2018).

2. Της υπ' αριθμ. Φ20155/26984/Δ16.673/11.05.2018 απόφασης του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα «Έγκριση του καταστατικού του Ενιαίου Δημοσιογραφικού Οργανισμού Επικουρικής Ασφαλίσεως και Περιθάλψεως (Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.)» (ΦΕΚ τ. Β' 1689/15.05.2018), καθώς και

3. Κάθε άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης, προγενέστερης ή μεταγενέστερης.

Α. Ιστορικό - Έννομο συμφέρον:

1. Οι τρεις πρώτες εκ των αιτουσών την ακύρωση ενώσεις είναι φορείς εντύπων, εφημερίδων και περιοδικών, ημερήσιων ή περιοδικώς εκδιδόμενων (έως και τριμηνιαίων), η τέταρτη εξ ημών είναι φορέας περιφερειακών ενημερωτικών τηλεοπτικών σταθμών, ενώ η πέμπτη εξ ημών είναι φορέας παραγωγής και διανομής ψηφιακού περιεχομένου και υπηρεσιών στο χώρο του διαδικτύου. Τα περισσότερα μέλη μας ήταν ασφαλισμένα στο «Ταμείο Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδας - ΤΕΒΕ», καθώς και στο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης - ΕΤΑΠ-ΜΜΕ», ενώ το απασχολούμενο στις επιχειρήσεις αυτών προσωπικό, προ της έναρξης ισχύος του ν. 4498/2017, ήταν ασφαλισμένο, κατά κύριο λόγο, στο «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - ΙΚΑ». Ως εκ τούτου, αναφορικά με τα μέλη των ενώσεών μας και το προσωπικό των επιχειρήσεων αυτών δεν υπήρχε σχετική πρόβλεψη για δυνατότητα υπαγωγής στην (επικουρική) ασφάλιση του «Οργανισμού Επικουρικής Ασφαλίσεως και Περιθάλψεως» (εφεξής Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.).

2. Με τον α.ν. 248/1967 ιδρύθηκε το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Επικουρικής Ασφαλίσεως και Περιθάλψεως», ως Οργανισμός Κοινωνικής Ασφάλισης, για τους κλάδους επικουρικής ασφάλισης, παροχής εφάπαξ οικονομικής ενίσχυσης και ιατροφαρμακευτικής - νοσοκομειακής περίθαλψης. Με τη διάταξη του άρθρου 20 του ν. 4498/2017 αντικαταστάθηκε η παρ. 1 του άρθρου 3 του ως άνω νόμου και κατόπιν της τροποποίησης αυτής, υπάγονται πλέον υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. τα ακόλουθα πρόσωπα:

«1.Α. Στην ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. υπάγονται για επικουρική ασφάλιση (παροχή μηνιαίας επικούρησης): α) άπαντα τα μέλη των Ενώσεων του άρθρου 1 του παρόντος,

β) όλοι οι μισθωτοί σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως του τρόπου διανομής, εκπομπής ή μετάδοσης, καθώς και οι μισθωτοί σε πρακτορεία ειδήσεων και γραφεία τύπου. Από την ασφάλιση του προηγούμενου εδαφίου εξαιρούνται όσοι υπάγονται στην επικουρική ασφάλιση των αλληλοβοηθητικών σωματείων με την επωνυμία «Επικουρικό Ταμείο Αρωγής Συντακτών Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας - Εύβοιας» (Ε.Τ.Α.Σ.) και «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Συντακτών Πελοποννήσου - Ηλείου - Νήσων» (Τ.Ε.Α.Σ.) και γ) οι ιδιοκτήτες, εταίροι, μέτοχοι των επιχειρήσεων της περίπτωσης β, ανάλογα με τη νομική μορφή της επιχείρησης, και έως δύο (2) φυσικά πρόσωπα ανά μέσο, με βάση το ποσοστό συμμετοχής στο κεφάλαιό τους, κατόπιν αιτήσεώς τους. Β. Στην ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. υπάγονται για παροχή ιατροφαρμακευτικής - νοσοκομειακής περίθαλψης τα πρόσωπα της παραγράφου 1.Α και οι συνταξιούχοι του Οργανισμού. Γ. Στην ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. υπάγονται για εφάπαξ παροχή όσα από τα πρόσωπα της παραγράφου 1.Α ήταν ήδη ασφαλισμένα στον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. ή σε κλάδο πρόνοιας άλλου φορέα υποχρεωτικής ασφάλισης».

3. Κατά συνέπεια, εν όψει των ανωτέρω, το απασχολούμενο στις επιχειρήσεις των μελών - ιδιοκτητών προσωπικό ασφαρίζεται, πλέον, υποχρεωτικά στον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. (υγεία (πρωτοβάθμια), πρόνοια, επικούρηση). Εξ αντιδιαστολής, δεν αναγνωρίζεται αντίστοιχη υποχρέωση ασφάλισης των ιδίων των μελών - ιδιοκτητών επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας, αλλά δυνατότητα επιλογής, κατόπιν αίτησής τους, του επιθυμητού οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης.

4. Ειδικότερα, η υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.ΑΣΦ./461/563021/27.04.2018 (αριθμός 22) εγκύκλιος του ΕΦΚΑ με θέμα «Ασφάλιση των απασχολούμενων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας και των ιδιοκτητών αυτών στον Ε.Φ.Κ.Α., μετά την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 20 του ν. 4498/2017» προβλέπει ότι «Σύμφωνα με την παρ. 8 του αρ. 36 του Ν.4387/16 «Σε περίπτωση παράλληλης ασφάλισης για υγειονομική περίθαλψη αφενός σε εντασσόμενο στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέα, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό και αφετέρου σε μη εντασσόμενο στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέα, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό ο ασφαλισμένος διατηρεί το δικαίωμα να επιλέξει κατόπιν αίτησης του, την ασφάλιση του για υγειονομική περίθαλψη στον φορέα εκτός Ε.Φ.Κ.Α. καταβάλλοντος την προβλεπόμενη εισφορά του φορέα που επιλέγει».

5. Περαιτέρω, με το άρθρο 24 του ν. 4498/2017 αντικαταστάθηκε το άρθρο 6 του α.ν. 248/1967 ως εξής:

«1. Έσοδα του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. είναι: α) Οι ασφαλιστικές εισφορές εργαζομένου και εργοδότη που προβλέπονται στο άρθρο 3Α. β) Εργοδοτική εισφορά ποσοστού 2%

επί του ετήσιου κύκλου εργασιών κάθε επιχείρησης της παραγράφου 1.Α του άρθρου 3, κατά το μέρος που προέρχεται από αμιγή δραστηριότητα επιχείρησης ή εκμετάλλευσης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας, εκ της οποίας στα Ε.Τ.Α.Σ. και Τ.Ε.Α.Σ. αποδίδεται από τον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. αναλογία αντίστοιχη του αριθμού των ασφαλισμένων τους με βάση μηνιαίες καταστάσεις μελών. (...)

2.β) Με Κανονισμό που εκδίδεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. και εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ορίζονται ο τύπος, η μορφή, τα στοιχεία και το περιεχόμενο, ο χρόνος και η προθεσμία υποβολής και επανοποβολής των Αναλυτικών Καταστάσεων, τα υπόχρεα πρόσωπα και επιχειρήσεις, ο τρόπος υπολογισμού της εισφοράς, η διαδικασία τήρησης των υποχρεώσεων του εργοδότη και εργαζόμενου, η διαδικασία τροποποίησης γνωστοποίησης των μεταβολών, το χρονικό διάστημα έκδοσης και γνωστοποίησης, ο τρόπος αποστολής του Αποσπάσματος Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης, το πρόσθετο τέλος για τη μη υποβολή ή εκπρόθεσμη υποβολή των Καταστάσεων, η ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο ζήτημα για την υλοποίηση του παρόντος. γ) Η εργοδοτική εισφορά της περίπτωσης β της παραγράφου 1 προσδιορίζεται κατά μήνα επί του κύκλου εργασιών εκάστου υπόχρεου, με την επιφύλαξη του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης β της παρ. 1 του άρθρου 6 του α.ν. 248/1967 και αποδίδεται στον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. το αργότερο μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα με τη διαδικασία που ορίζεται στον Κανονισμό του παρόντος άρθρου. Μέχρι το τέλος του πρώτου εξαμήνου κάθε έτους οι εργοδότες που είναι υπόχρεοι για την καταβολή της εισφοράς, καταθέτουν στον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. εκκαθαριστική κατάσταση και καταβάλλουν την επιπλέον διαφορά που προκύπτει. Η τυχόν επιπλέον καταβληθείσα εισφορά συμφιζείται με τις εισφορές του επόμενου εξαμήνου. (...)

5. Η εργοδοτική εισφορά ποσοστού 2% που προβλέπεται στο στοιχείο β της παρ. 1 του άρθρου 6 του α.ν. 248/1967, υπολογίζεται από την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται εκείνου της δημοσίευσης του παρόντος».

6. Παρά τις έντονες αντιδράσεις και αντιρρήσεις των ενώσεών μας, με την διάταξη του άρθρου 38 παρ. 9 του ν. 4387/2017 καταργήθηκε από τους πόρους του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. το αγγελιόσημο, το οποίο είχε επιβληθεί επί του τιμολογίου της καταχωρούμενης στον Τύπο ή της μεταδιδόμενης από τη ραδιοτηλεόραση διαφήμισης και επιβάρυνε διαφημιστές ή/και διαφημιζόμενους. Προ της ανωτέρω τροποποίησης, δηλαδή, το άρθρο 6 του α.ν. 248/1967 είχε την ακόλουθη μορφή: «1. Πόροι του διά του παρόντος συνιστωμένου Οργανισμού ορίζονται: α) Τα 17% εκ του, κατ' άρθρα 11 και 12 του παρόντος, αγγελιοσήμου (εξ 20%) επί του τμήματος των δημοσιευομένων εις τας

ημερησίας εφημερίδας Αθηνών διαφημίσεων, ως και του τιμήματος παντός επί πληρωμή δημοσιεύματος εν αυταίς. β) Τα 14% εκ του εν ταις αυταίς διατάξεσιν αγγελιοσήμου (16%) επί του τιμήματος ομοίων ως άνω διαφημίσεων και δημοσιευμάτων εις τας εν Θεσσαλονίκη εκδιδόμενας ημερησίας εφημερίδας. γ) Τα 10% εκ του εν άρθρω 11 παρ.3 αγγελιοσήμου επί του τιμήματος πάσης διαφημίσεως γιγνομένης δια των εκπομπών του Ραδιοφωνικού Σταθμού Ενόπλων Δυνάμεων. δ) Αι κατά το άρθρον 10 του παρόντος εφ' άπαξ εισφοραί των εν αυτώ Οργανώσεων. ε) Το κατ' άρθρον 14 παράγρ. 4 παράβολον επί νεοεκδομένων ημερησίων εφημερίδων. στ) Εισφορά 3% επί των πάσης φύσεως τακτικών αποδοχών των Συντακτών των ημερησίων εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, μελών των οικείων Ενώσεων Συντακτών και του προσωπικού των ημερησίων εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης. ζ) Εισφορά 3% επί των πάσης φύσεως τακτικών αποδοχών των κατ' άρθρον 3 παράγρ. 2 του παρόντος ασφαλιζομένων εις τον Οργανισμόν μισθωτών. η) Οι τόκοι εκ της περιουσίας του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. και πάσα εκ της διαχειρίσεως αυτής πρόσδοδος. θ) Πάσα άλλη πρόσδοδος εκ δωρεών, κληροδοτημάτων κλπ».

7. Με το άρθρο 24 του ν. 4498/2017, αντί του αγγελιοσήμου, προβλέφθηκε εργοδοτική εισφορά ποσοστού 2% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών της εκάστοτε επιχείρησης, κατά το μέρος που προέρχεται από αμιγή δραστηριότητα ή εκμετάλλευση Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας. Η ως άνω εισφορά επεβλήθη επί του συνόλου του κύκλου εργασιών κάθε επιχείρησης ή εκμετάλλευσης ενημερωτικού ή ψυχαγωγικού μέσου μαζικής ενημέρωσης (τηλεόρασης, ραδιοφώνου, περιοδικού και εφημερίδας, ανεξαρτήτως της μορφής, εμφάνισης και περιοδικότητας αυτών, διαδικτύου ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο δραστηριοποίησης της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης) καθώς επίσης επί του κύκλου εργασιών κάθε παρόμοιας δραστηριότητας που ενεργείται από επιχείρηση ή εκμετάλλευση που έχει και άλλη κύρια ή δευτερεύουσα δραστηριότητα, μόνο κατά το μέρος της δραστηριότητας ενημερωτικού ή ψυχαγωγικού μέσου.

8. Κατόπιν των ανωτέρω, εξεδόθη η υπ' αριθμ. Φ20155/25187/Δ16.624 απόφαση του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (α' προσβαλλομένη - ΦΕΚ τ. Β' 1582/08.05.2018), με την οποία εγκρίθηκε ο Κανονισμός Εισπραξης Εσόδων του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. και, ακολούθως, η υπ' αριθμ. Φ20155/26984/Δ16.673 απόφαση του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΦΕΚ τ. Β' 1689/15.05.2018), με την οποία εγκρίθηκε το Καταστατικό του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. (β' προσβαλλομένη - ΦΕΚ τ. Β' 1689/15.05.2018).

9. Αναφορικά με το έννομο συμφέρον μας για την άσκηση της παρούσας, δέον να επισημανθεί ότι το έννομο συμφέρον των νομικών προσώπων θεωρείται προσωπικό και όταν η προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη

αφορά τα συμφέροντα το σύνολο των μελών τους, η προάσπιση των οποίων συμπεριλαμβάνεται στους σκοπούς του καταστατικού τους (ΣτΕ 1265/2005, 2395/1988, 2406/1988). Το έννομο συμφέρον δε αυτού, για την προσβολή διοικητικής πράξης, κρίνεται, κατά περίπτωση, ενόψει του σκοπού του νομικού προσώπου και του περιεχομένου της πράξης (ΣτΕ 1265/2005, 1620/1988 Ολομ). Εξάλλου, τα επαγγελματικά σωματεία, ως συνδικαλιστικές οργανώσεις, έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλουν με αίτηση ακύρωσης διοικητική πράξη, η οποία αφορά, κατά περίπτωση, είτε αυτό τούτο το σωματείο ως νομικό πρόσωπο είτε το σύνολο των μελών του είτε ορισμένα μόνο από τα μέλη του, όταν αυτών και μόνο τα συμφέροντα θίγονται από την προσβαλλόμενη πράξη (πρβλ. ΣτΕ 2982/2008, 1640/2007, ΔΕφΑθ 1228/2010).

Ειδικότερα:

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Καταστατικού της πρώτης εξ ημών (Ε.Δ.Ι.Π.Τ.), το οποίο έχει εγγραφεί στο ειδικό βιβλίο του Πρωτοδικείου Αθηνών: «Σκοπός της ένωσης μας είναι: α) Η προαγωγή των επαγγελματιών - δημοσιογραφικών συμφερόντων των μελών της, η προστασία του δημοσιογραφικού λειτουργήματος και η μέριμνα για την τήρηση από τα μέλη της των κανόνων της δεοντολογίας του, β) Η προστασία της ελευθερίας του τύπου και η ανάπτυξη ειδικότερα του περιοδικού τύπου, γ) Η συμβολή σε εθνοφελή, κοινωφελή, φιλανθρωπικά και πολιτιστικά έργα, και σε εκπαιδευτικά που έχουν σχέση με τον τύπο, τον πολιτισμό και την ανάπτυξη της εκδοτικής και δημοσιογραφικής δραστηριότητας στη χώρα μας. Για την εκπλήρωση του σκοπού η Ε.Δ.Ι.Π.Τ. μπορεί ιδίως: α) Να μετέχει σε διεθνείς ενώσεις και να οργανώνει ή να συμμετέχει σε συνέδρια και εκδηλώσεις σχετικά με τον τύπο. β) Να εκδίδει έντοπα ή να δημιουργεί και να λειτουργεί ηλεκτρονικές εκδόσεις και ηλεκτρονικά αρχεία. γ) Να διατηρεί λέσχη, βιβλιοθήκη, εκπαιδευτικό κέντρο, μουσείο. δ) Να απευθύνεται στις Αρχές και κάθε αρμόδιο για ζητήματα σχετικά με τον τύπο και το λειτουργήμα του δημοσιογράφου. ε) Να αποφασίζει και να λαμβάνει κάθε άλλο μέτρο στα πλαίσια του καταστατικού και των κειμένων διατάξεων που να υποβοηθά τα μέλη της να βελτιώσουν και να εκσυγχρονίσουν τις εκδόσεις τους και να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις του επαγγέλματος».

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Καταστατικού της δεύτερης εξ ημών (Ε.Ι.Ε.Τ.), το οποίο έχει εγγραφεί στο ειδικό βιβλίο του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών: «1. Σκοπός της Ένωσης είναι η δια κάθε νομίμου μέσου προαγωγή και κατοχύρωση των συμφερόντων των μη καθημερινών επαρχιακών εφημερίδων προς εξόψωση του Τύπου των επαρχιών. 2. Η σωματειακή οργάνωση των ιδιοκτητών του γενικού πολιτικού και ειδησεογραφικού και λοιπού περιεχομένου των μη καθημερινών εφημερίδων, οι οποίες εκδίδονται στην Επικράτεια, εξαιρουμένης της πόλης της Αθήνας. 3. Η επαγγελματική μεταξύ των μελών

αλληλεγγύη και η ενότητα στην προβολή κάθε νόμιμης ηθικής και υλικής διεκδίκησης, όπως είναι τα επαγγελματικά συμφέροντα. 4. Η πνευματική και ηθική ανάπτυξη των μελών και η πρόοδος τους. 5. Η πρόνοια για τη βελτίωση της κόριας ασφάλισης, τη στέγαση, περίθαλψη, οικονομική ενίσχυση, κόρια και επικουρική ασφάλιση των μελών. 6. Η βελτίωση και εξύψωση του μη καθημερινού επαρχιακού Τύπου». Κατά το άρθρο 3 του ως άνω Καταστατικού: «Μέσα με τα οποία επιτυγχάνονται οι πιο πάνω σκοποί είναι: 1. Η κηδεμόνευση και οπεράσπιση των ηθικών και υλικών συμφερόντων των μελών της Ε.Ι.Ε.Τ., 2. Η ίδρυση Γραφείων, Εντευκτηρίου, Βιβλιοθήκης. 3. Η συνεταιριστική οργάνωση των μελών. 4. Η με κάθε νόμιμο μέσο εξυπηρέτηση των επιδιώξεων της Ε.Ι.Ε.Τ.».

Κατά το άρθρο 3 του Καταστατικού της τρίτης εξ ημών (Σ.Η.Π.Ε.), το οποίο έχει εγγραφεί στο ειδικό βιβλίο του Πρωτοδικείου Αθηνών, σκοπός μας είναι, μεταξύ άλλων, «α) Η μελέτη, προστασία και η προαγωγή των οικονομικών, κοινωνικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών στα πλαίσια της εξυπηρέτησης του κοινωνικού συνόλου. β) Η προαγωγή των συμφερόντων των μελών της, η προαγωγή και προβολή του ρόλου του ημερησίου περιφερειακού τύπου στην ενημέρωση του Ελληνικού λαού και τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης. Η διεκδίκηση και υποστήριξη των οικονομικών, θεσμικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του ΣΗΠΕ εντός των νομίμων πλαισίων και των προϋποθέσεων για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων και προνομίων απορρεόντων εκ των νόμων, εγκυκλίου, κοινοτικές οδηγίες κ.λπ., λόγω υφισταμένου εννόμου συμφέροντος εκ της φύσεως του σωματείου ως επαγγελματικού, η προάσπιση και προστασία του εννόμου συμφέροντος των μελών με κάθε πρόσφορο μέσο, ακόμα δε, και αυτό της δικαστικής διεκδίκησης ή προσφυγής, σχετικά με την κατοχύρωση των δικαιωμάτων και συμφερόντων τους. Το Δ.Σ του ΣΗΠΕ νομιμοποιείται να προσφύγει για την προάσπιση των θιγόμενων δικαιωμάτων ή κατοχυρώσεων αυτών, δια της δικαστικής οδού, για λογαριασμό όλων των μελών του ή μέρους αυτών εάν το ζητήσει αυτό με έγγραφη αίτηση του το ένα εικοστό (1/20) των μελών του σωματείου που έχουν δικαίωμα ψήφου».

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Καταστατικού της τέταρτης εξ ημών (Ε.Ε.Τ.Ε.Π.), το οποίο έχει εγγραφεί στο ειδικό βιβλίο του Πρωτοδικείου Αθηνών: «Σκοποί της ενώσεως είναι: (α) Η οργάνωση και ο συντονισμός των περιφερειακών τηλεοπτικών σταθμών της Ελληνικής Περιφέρειας, για την αντιμετώπιση των κοινών, τεχνικής, οικονομικής και νομικής φύσεως προβλημάτων που απορρέουν από την δραστηριότητα των περιφερειακών τηλεοπτικών σταθμών. (β) Η δια παντός νομίμου και πρόσφορου μέσου ενίσχυση και προαγωγή των πάσης φύσεως συμφερόντων των μελών της Ένωσης, περιλαμβανομένων και των οικονομικών καθώς και της Ιδιωτικής Περιφερειακής Τηλεόρασης εν γένει. (γ) Η ανάπτυξη, εξέλιξη, πρόοδος και

διαρκής βελτίωση της τεχνικής υποδομής και της ποιότητας των τηλεοπτικών προγραμμάτων, περιλαμβανομένης και της διαρκούς φροντίδας για την προώθηση της ορθής χρήσης της Ελληνικής γλώσσας, παράδοσης και πολιτισμού, μέσω τηλεοπτικών παραγωγών. (δ) Η αμοιβαία των μελών υποστήριξη. (ε) Η τήρηση της δεοντολογίας που απορρέει από την δραστηριότητα των τηλεοπτικών σταθμών. (στ) Η εξυπηρέτηση Εθnowφελών, κοινωφελών, εκπαιδευτικών και φιλανθρωπικών σκοπών. (ζ) Η προώθηση των θεμάτων της Ελληνικής Περιφέρειας καθώς και της περιφερειακής ανάπτυξης».

Κατά το άρθρο 4 του Καταστατικού της πέμπτης εξ ημών (ΕΝ.Ε.Δ.): «Σκοποί του Συνεταιρισμού: (α) **Η αναβάθμιση, η ανάπτυξη και η προώθηση του ψηφιακού περιεχομένου και των υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας στο χώρο του διαδικτύου.** (β) Η καθιέρωση ουσιαστικών προτύπων ανάπτυξης, παραγωγής και διανομής του ψηφιακού περιεχομένου και των υπηρεσιών στο διαδίκτυο. (γ) Η καθιέρωση ουσιαστικών, υποχρεωτικών και αποκλειστικών προτύπων μέτρησης στο διαδίκτυο. (δ) Η διενέργεια ερευνών αγοράς στο χώρο του διαδικτύου. (ε) **Η προώθηση της επιχειρηματικότητας των ψηφιακών εκδόσεων και των διαδικτυακών υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας στο χώρο του διαδικτύου.** (στ) Η καθιέρωση ουσιαστικών προτύπων σύνδεσης και αλληλεπίδρασης της διαδραστικής επικοινωνίας με το ψηφιακό περιεχόμενο και τις διαδικτυακές υπηρεσίες στο χώρο του διαδικτύου. (ζ) Η καθιέρωση ουσιαστικών προτύπων, αφενός αποκλειστικών και υποχρεωτικών μεθόδων μέτρησης της διαδραστικής επικοινωνίας και αφετέρου των τεχνολογικών μέσων διανομής της, στο χώρο του διαδικτύου. (η) Η παροχή υπηρεσιών Τεχνικού Συμβούλου στους τομείς του ψηφιακού περιεχομένου, των διαδικτυακών υπηρεσιών και της διαδραστικής επικοινωνίας. (θ) Η παροχή Υπηρεσιών Πιστοποίησης σε Οργανισμούς και Φορείς, που θα υιοθετήσουν τα ανωτέρω πρότυπα. (ι) Η ανάπτυξη, και η καθιέρωση υποχρεωτικών κανόνων δεοντολογίας και νομικού πλαισίου προστασίας των φορέων παραγωγής και διανομής ψηφιακού περιεχομένου και υπηρεσιών, στο χώρο του διαδικτύου. (ια) **Η εν γένει οικονομική ανάπτυξη των μελών του, στο χώρο της διαδικτυακής οικονομίας».**

10. Μέλη δε των ενώσεών μας είναι ιδιοκτήτες εφημερίδων ή περιοδικών ή τηλεοπτικών σταθμών ή διαδικτυακών μέσων. Συγκεκριμένα, μέλη της Ε.Δ.Ι.Π.Τ. είναι δημοσιογράφοι ή συνταξιούχοι ιδιοκτήτες μη ημερήσιων εφημερίδων ή περιοδικών (άρθρο 4 του οικείου Καταστατικού), μέλη της Ε.Ι.Ε.Τ. είναι ιδιοκτήτες του γενικού πολιτικού και ειδησεογραφικού περιεχομένου μη καθημερινών εφημερίδων (άρθρο 5 του οικείου Καταστατικού), μέλη του Σ.Η.Π.Ε. είναι κατά κύριο επάγγελμα ιδιοκτήτες των Ημερησίων Περιφερειακών Εφημερίδων, των οποίων το περιεχόμενο είναι κατά κύριο λόγο ειδησεογραφικό (άρθρο 4 του οικείου Καταστατικού), μέλη της Ε.Ε.Τ.Ε.Π. είναι νομικά πρόσωπα, ιδιοκτήτες - φορείς

περιφερειακών ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών (άρθρο 4 του οικείου Καταστατικού) και μέλη της ΕΝ.Ε.Δ. είναι τα ιδρυτικά της μέλη και τα νομικά πρόσωπα, τα οποία, μεταξύ άλλων, είναι ιδιοκτήτες και διαχειριστές τουλάχιστον ενός διαδικτυακού τόπου (website).

11. Δοθέντων των ανωτέρω, το σύνολο των μελών κάθε μίας εκ των αιτουσών ενώσεων θίγεται άμεσα από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και συγκεκριμένα από την υπ' αριθμ. Φ20155/25187/Δ16.624 απόφαση του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (α' προσβαλλομένη - ΦΕΚ τ. Β' 1582/08.05.2018), με την οποία εισάγεται η επιβολή σε βάρος των μελών μας οικονομικής επιβάρυνσης, δηλαδή η θέσπιση της καταβολής εργοδοτικής εισφοράς ύψους 2% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών τους.

12. Περαιτέρω, το έννομο συμφέρον για την προσβολή κάθε κανονιστικής πράξης εξετάζεται αυτοτελώς και ασχέτως με το ενδεχόμενο έκδοσης ή μη άλλων συναφών πράξεων, κανονιστικών ή ατομικών, κατ' εφαρμογή της κανονιστικής, το δικαίωμα δε για αποτελεσματική δικαστική προστασία προκειμένου περί κανονιστικής πράξης επιτάσσει να παρέχεται σε εκείνον που επικαλείται ότι έχει ιδιότητα ή τελεί σε νομική κατάσταση, η οποία επηρεάζεται από τα επερχόμενα από την κανονιστική πράξη έννομα αποτελέσματα, η δυνατότητα να αμφισβητήσει, επικαίρως, την νομιμότητα της εν λόγω πράξης ήδη από την στιγμή που αυτή δημοσιεύεται και αναπτύσσει κανονιστική ισχύ, ώστε, αν διαπιστωθεί ότι δεν είναι νόμιμη, να ακυρωθεί και να εκβληθεί από την έννομη τάξη και να μη αναμένεται η έκδοση, με βάση αυτήν, άλλων διοικητικών πράξεων. Κατά την έννοια δε, του άρθρου 47 παρ. 1 του π.δ/τος 18/1989, το άμεσο του εννόμου συμφέροντος δεν σημαίνει ότι, προκειμένου περί κανονιστικής πράξης, πρέπει να επέρχεται στον αιτούντα βλάβη ήδη κατά την έκδοση της πράξης, διότι η βλάβη από τέτοια πράξη δεν επέρχεται αναγκαίως με την έκδοση της πράξης αυτής, αλλά, κατά το συνήθως συμβαίνον, με την έκδοση ατομικών πράξεων κατ' εφαρμογή των διατάξεων της κανονιστικής. Αποδοχή δε τέτοιας άποψης περί του εννόμου συμφέροντος για την προσβολή κανονιστικής πράξης θα οδηγούσε κατ' ουσίαν σε κατάργηση του ευθέως ελέγχου των κανονιστικών πράξεων (ΣτΕ Ολ. 95/2017).

13. Συνεπώς, οι ενώσεις μας, έχουσες προφανές άμεσο κι ενεστώδες έννομο συμφέρον, αιτούνται την ακύρωση της υπ' αριθμ. Φ20155/25187/Δ16.624 του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (α' προσβαλλομένη), της υπ' αριθμ. Φ20155/26984/Δ16.673/11.05.2018 απόφασης του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και

Κοινωνικής Αλληλεγγύης (β' προσβαλλομένη), καθώς και κάθε άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης, προγενέστερης ή μεταγενέστερης, για τους ακόλουθους νόμιμους, βάσιμους και αληθείς λόγους:

Β. Λόγοι Ακώρωσης:

I. Παραβίαση του άρθρου 78 του Συντάγματος.

1. Όπως είναι γνωστό, ο φόρος συνιστά βάρος γενικής θυσίας χωρίς να υφίσταται υποχρέωση του κράτους για αντάλλαγμα. Διακρίνεται έτσι από το ανταποδοτικό τέλος, που αποτελεί μονομερώς επιβαλλόμενη χρηματική υποχρέωση, η καταβολή της οποίας συνδέεται με την παροχή ειδικής ωφέλειας στον υπόχρεο, δηλαδή την απόλαυση δημόσιας υπηρεσίας ή δημόσιου πράγματος. Προκειμένου δε, μία επιβάρυνση να χαρακτηριστεί ως τέλος ανταποδοτικού χαρακτήρα, πρέπει το ύψος της να έχει σχέση με το κόστος της παρεχόμενης υπηρεσίας, ως αντιπαροχή της οποίας εισπράττεται το τέλος. Ωστόσο, **η παρεχόμενη υπηρεσία δεν πρέπει να θεσπίζεται αποκλειστικά υπέρ του γενικού συμφέροντος¹.**

2. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου Σας, για την ύπαρξη ανταποδοτικού τέλους, το επιβαλλόμενο τέλος πρέπει να «*αντικρύζει ειδική παροχή*» του Δημοσίου ή ενός νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Δηλαδή το ανταποδοτικό τέλος πρέπει να καλύπτει εν όλω ή εν μέρει το κόστος του έργου και τη λειτουργία του ή των παρεχόμενων υπηρεσιών για τη χρηματοδότηση των οποίων επιβάλλεται. Απαιτείται δηλαδή να υπάρχει «*ανταπόδοση συγκεκριμένης δημόσιας υπηρεσίας προς τους βαρυνόμενους*» (ΣτΕ Ολομ 2407/2014 σκ. 14) και όχι να τίθεται προς χάριν του γενικού δημοσίου συμφέροντος, οπότε στην περίπτωση αυτή συνιστά φόρο. Επιπλέον, η αντιπαροχή αυτή θα πρέπει να μην ωφελεί «*αόριστο κύκλο προσώπων*», (ΣτΕ 4555/2013 για ΕΤΜΕΑΡ, 1972/2012 για ΕΕΤΗΔΕ), όπως έχει γίνει δεκτό, ότι συμβαίνει με την θέσπιση της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 38 παρ. 7 του ν. 2773/1999 σε βάρος των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, το οποίο είχε τεθεί «*χάριν της εθνικής οικονομίας και της επίτευξης ενεργειακής επάρκειας*» (σκέψη 14 της ΣτΕ 2407/2014), καθώς και με τη θέσπιση του δημοτικού τέλους 2% στα ακαθάριστα έσοδα διαφόρων εμπορικών καταστημάτων κατά το άρθρο 20 του ν. 2539/1997, το οποίο είχε τεθεί «*προς αντιμετώπιση των εν γένει δαπανών λειτουργίας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και αύξηση των εσόδων αυτών προς επίτευξη του σκοπού του προορισμού των*» (σκέψη 6 της ΣτΕ 2817/2000). Περαιτέρω, η έλλειψη ειδικού

¹ ΔΕΚ 15.11.1988, 229/87, Επιτροπή κατά Ελλάδα, Συλλ. Νομολ. 1988, σελ. 6437.

ανταλλάγματος επιτρέπει τη διάκριση του φόρου από τα τέλη ανταποδοτικού χαρακτήρα. Όταν δεν υπάρχει άμεσο και ειδικό αντάλλαγμα, κάποια δηλαδή ειδική αντιπαροχή από το κράτος ή από άλλον δημόσιο φορέα, η επιβάρυνση έχει το χαρακτήρα φόρου, έστω και αν ονομάζεται τέλος.

3. Στην κρινόμενη περίπτωση, η διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 του α.ν. 248/1967, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 24 του ν. 4498/2017 και ισχύει, προβλέπει ότι τα έσοδα του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. προέρχονται, μεταξύ άλλων, από την εργοδοτική εισφορά ποσοστού 2% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών κάθε επιχείρησης, κατά το μέρος που προέρχεται από αμιγή δραστηριότητα επιχείρησης ή εκμετάλλευσης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας. Η εν λόγω εισφορά επιβάλλεται δε, μεταξύ άλλων, σε ιδιοκτήτες, εταιρους, μετόχους των επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας, ανάλογα με τη νομική μορφή της επιχείρησης.

Περαιτέρω, οι πόροι του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., μεταξύ των οποίων και η προαναφερθείσα εργοδοτική εισφορά, μετά την αφαίρεση των γενικών εξόδων λειτουργίας του εν λόγω Ταμείου, διανέμονται στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Συντακτών (Ε.Τ.Α.Σ.) και στο Επικουρικό Ταμείο Ασφάλισης Συντακτών (Τ.Ε.Α.Σ.), αναλόγως του αριθμού των ασφαλισμένων τους με βάση τις μηνιαίες καταστάσεις των μελών.

4. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 του α.ν. 248/1967, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 20 του ν. 4498/2017 και ισχύει, «Στην ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. υπάγονται για επικουρική ασφάλιση (παροχή μηνιαίας επικούρησης): α) άπαντα τα μέλη των Ενώσεων του άρθρου 1 του παρόντος, β) όλοι οι μισθωτοί σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως του τρόπου διανομής, εκπομπής ή μετάδοσης, καθώς και οι μισθωτοί σε πρακτορεία ειδήσεων και γραφεία τύπου. Από την ασφάλιση του προηγούμενου εδαφίου εξαιρούνται όσοι υπάγονται στην επικουρική ασφάλιση των αλληλοβοηθητικών σωματείων με την επωνυμία «Επικουρικό Ταμείο Αρωγής Συντακτών Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας - Εύβοιας» (Ε.Τ.Α.Σ.) και «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Συντακτών Πελοποννήσου - Ηλείου - Νήσων» (Τ.Ε.Α.Σ.) και γ) οι ιδιοκτήτες, εταίροι, μέτοχοι των επιχειρήσεων της περίπτωσης β, ανάλογα με τη νομική μορφή της επιχείρησης, και έως δύο (2) φυσικά πρόσωπα ανά μέσο, με βάση το ποσοστό συμμετοχής στο κεφάλαιό τους, κατόπιν αιτήσεώς τους. Β. Στην ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. υπάγονται για παροχή ιατροφαρμακευτικής-νοσοκομειακής περίθαλψης τα πρόσωπα της παραγράφου 1.Α και οι συνταξιούχοι του Οργανισμού. Γ. Στην ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. υπάγονται για εφάπαξ παροχή όσα από τα πρόσωπα της παραγράφου 1.Α ήταν ήδη ασφαλισμένα στον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. ή σε κλάδο πρόνοιας άλλου φορέα υλοχρεωτικής ασφάλισης».

5. Από το συνδυασμό όσων αναλύθηκαν ανωτέρω, προκύπτει καταρχήν, ότι η επιβολή της εν λόγω εργοδοτικής εισφοράς δεν *«συνεπάγεται ανταπόδοση συγκεκριμένης δημόσιας υπηρεσίας προς τους βαρυνόμενους»*. Και τούτο, διότι επιβάλλεται οριζόντια, σε όλους τους ιδιοκτήτες επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως εάν έχουν υπαχθεί, κατόπιν αίτησής τους, στην επικουρική ασφάλιση, υγεία και πρόνοια του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., και ανεξαρτήτως εάν απασχολείται σε αυτές προσωπικό. Τούτο δε επιβεβαιώνεται από την υπ' αριθμ. πρωτ. 8279/31.05.2018 απάντηση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. στην υπ' αριθμ. 120/16.05.2018 επιστολή της πρώτης εξ ημών.

Στην πρώτη περίπτωση, παρόλο που οι ιδιοκτήτες των συγκεκριμένων επιχειρήσεων ουδέποτε θα χρησιμοποιήσουν τις προσφερόμενες παροχές του ως άνω Ταμείου, θα υποχρεωθούν να καταβάλλουν την εν λόγω εισφορά, ενώ στη δεύτερη περίπτωση, παρόλο που ο ιδιοκτήτης της επιχείρησης δεν απασχολεί προσωπικό, το οποίο μόνο ασφαλιζεται υποχρεωτικά στον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., επίσης θα υποχρεωθεί να καταβάλλει εργοδοτική εισφορά 2% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών της επιχείρησής του.

Περαιτέρω, αναφορικά με την προαναφερθείσα πρώτη περίπτωση, ακόμη και αν οι ιδιοκτήτες, εταίροι ή μέτοχοι των οικείων επιχειρήσεων επιθυμούν την υπαγωγή τους στην επικουρική ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., όλως παρανόμως και αυθαιρέτως στο Καταστατικό του ως άνω Ταμείου τίθεται ένας επιπλέον περιορισμός ως προς την σχετική υπαγωγή. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 περ. γ' αυτού, *«Οι ιδιοκτήτες, εταίροι, μέτοχοι των επιχειρήσεων της περίπτωσης β', ανάλογα με τη νομική μορφή της επιχείρησης, και έως δύο (2) φυσικά πρόσωπα ανά μέσο, με βάση το ποσοστό συμμετοχής στο κεφάλαιό τους, κατόπιν αιτήσεώς τους, υπό την προϋπόθεση ότι θα απασχολούν τουλάχιστον πέντε (5) άτομα με τις κατώτερες αποδοχές της ε.γ.σ.σ.ε.»*.

Πέραν τούτων, θα υποχρεωθούν να καταβάλλουν την υπό κρίση εισφορά και ασφαλισμένοι, οι οποίοι ουδέποτε θα χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του Ταμείου, λόγω του ότι η επιχείρησή τους έχει την έδρα της στην επαρχία, ενώ οι υποδομές (ιατρικά κέντρα, γραφεία) και υπηρεσίες (υγεία, πρόνοια, επικούρηση) του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. παρέχονται μόνο στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Κατά συνέπεια, αν και από 01.01.2018 οι ιδιοκτήτες των περιφερειακών επιχειρήσεων καλούνται να καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. ποσοστού 14.10% (εργοδότης 8,05% και εργαζόμενος 6,050%), δεν έχουν καταρτιστεί συμβάσεις με ιατρούς και ιατρικά κέντρα της επαρχίας, ούτε καν με τα κρατικά νοσοκομεία στις λοιπές

περιοχές της χώρας, πέραν της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Τούτο δε επιβεβαιώνεται με μία επίσκεψη στον διαδικτυακό τόπο του Ταμείου (<https://www.edoeap.gr>).

6. Ωστόσο, όχι μόνο η εν λόγω εργοδοτική εισφορά – πόρος δεν συνεπάγεται πραγματική και συγκεκριμένη αντιπαροχή προς τους βαρυνόμενους, αλλά αντιθέτως **τιθεται για την εξυπηρέτηση αφηρημένου σκοπού, σκοπού γενικού δημοσίου συμφέροντος και συγκεκριμένα για την οικονομική βιωσιμότητα του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., προκειμένου να λειτουργεί και να καλύπτει τις ανάγκες του ανεξάρτητα από το κράτος, με πόρους που προέρχονται από ασφαλιστικές εισφορές.**

Προς επίρρωση του ανωτέρω ισχυρισμού, δέον να αναφερθεί ότι η επιβαλλόμενη από το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος μέριμνα για την καλή λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σημαίνει ότι το κράτος ευθύνεται για τη διατήρηση της οικονομικής βιωσιμότητας του συστήματος και την παροχή ικανοποιητικών παροχών στους ασφαλισμένους σε σχέση με το εισόδημά τους πριν επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος. Τονίζεται δε, ότι σκοπός του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι η χορήγηση ελάχιστων παροχών, αλλά η χορήγηση παροχών που **αναπληρώνουν σε ικανοποιητικό βαθμό το εισόδημα, δηλαδή εξασφαλίζουν επίπεδο διαβίωσης που δεν απέχει ουσιωδώς από το επίπεδο διαβίωσης που έχει κάθε φορά ο συγκρίσιμος εργαζόμενος.** Συγκρίσιμος εργαζόμενος είναι εκείνος που βρίσκεται σε αντίστοιχη θέση με αυτήν που είχε ο συνταξιούχος, όταν εργαζόταν.

7. Πέραν της διασφάλισης της βιωσιμότητας του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π, μέσω της υπό κρίση εργοδοτικής εισφοράς, **διασφαλίζεται και η συνταξιοδότηση και η παροχή των σχετικών εφάπαξ επιδομάτων των δημοσιογράφων, οι οποίοι, ήταν μεν ασφαλισμένοι στον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., ωστόσο, με τον ν. 4498/2017, κατά κανόνα, δεν υποχρεούνται στην καταβολή της εισφοράς αυτής.**

Συγκεκριμένα, κατά το προϊσχύσαν, από Οκτωβρίου 2012, Καταστατικό του (άρθρο 3), καθίσταται σαφές ότι ο Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π ήταν ο **ασφαλιστικός οργανισμός των δημοσιογράφων της Αθήνας, της Μακεδονίας και της Θράκης** («Στην ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. υπάγονται υποχρεωτικά: τα μέλη (τακτικά, συνταξιούχοι, πάρεδρα και δόκιμα) των παρακάτω δημοσιογραφικών Ενώσεων: της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας - Θράκης, της Ενώσεως Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και της Ενώσεως Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Θεσ/νίκης»), ενώ εξαιρείτο από την υπαγωγή σε αυτόν το σύνολο σχεδόν των ιδιοκτητών των επιχειρήσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης,

καθώς και το μεγαλύτερο μέρος των δημοσιογράφων που απασχολούνταν σε επιχειρήσεις Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στην περιφέρεια.

Περαιτέρω, τα δυο περιφερειακά ασφαλιστικά ταμεία των δημοσιογράφων, Τ.Ε.Α.Σ. και Ε.Τ.Α.Σ. (Ηπείρου - Πελοποννήσου - Κρήτης και Θεσσαλίας), οι ασφαλιστικές εισφορές των οποίων ήταν και είναι κατά πολύ χαμηλότερες από τις αντίστοιχες του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., με τον ν. 4498/2017, εξαιρέθηκαν από την συμμετοχή τους στην επικουρική ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., παρόλο που διαθέτουν αποθεματικά πάνω από 45 εκατομμύρια ευρώ, χορηγούν επικουρικές συντάξεις από 767,00 έως 863,00 ευρώ και χορηγούν προκλητικά για την εποχή εφάπαξ, ενώ, αντιθέτως, οι επιχειρήσεις μας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας της περιφέρειας δεν εξαιρέθηκαν και καλούνται να καταβάλλουν τη σχετική εισφορά.

8. Συνεπώς, δια της επιβολής της εν λόγω εισφοράς -σε βάρος των μελών μας- προς αποκλειστική ικανοποίηση της οικονομικής βιωσιμότητας του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. και της συνταξιοδότησης των δημοσιογράφων, θεσπίζεται στην ουσία η εν λόγω εισφορά υπέρ τρίτου, αφού ελλείπει πλήρως κάθε έννοια ανταποδοτικότητας υπέρ των μελών της ένωσής μας. Εξομοιώνεται, δηλαδή, πλήρως η εν λόγω εργοδοτική εισφορά με τα γνωρίσματα ενός φόρου, κατά την έννοια του άρθρου 78 του Συντάγματος, και μάλιστα ενός φόρου υπέρ τρίτου. Εξαιτίας, ωστόσο, της φύσης αυτής της εν λόγω εισφοράς, η προσβαλλόμενη πάσχει ακυρότητας, διότι ερείδεται σε εξουσιοδοτική διάταξη, η οποία αντίκειται στο άρθρο 78 του Συντάγματος.

9. Με το ως άνω περιεχόμενο, ωστόσο, η διάταξη του άρθρου 24 του ν. 4498/2017, αντίκειται στο άρθρο 78 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία *«κανένας φόρος δεν επιβάλλεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους στις οποίες αναφέρεται ο νόμος»* και την παρ. 4 αυτού σύμφωνα με την οποία *«Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία και η απονομή των συντάξεων δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης»*.

Στη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 78 προβλέπεται ότι με τυπικό νόμο ορίζονται όλα τα αντικειμενικώς ουσιώδη στοιχεία του φόρου, δηλαδή το υποκείμενο, το αντικείμενο και ο συντελεστής του φόρου, καθώς και οι φορολογικές απαλλαγές ή εξαιρέσεις. Περαιτέρω, τα στοιχεία, στα οποία επιβάλλεται η φορολογία, θα πρέπει αφενός να υφίστανται, αφετέρου να υφίστανται στο ύψος που υπολογίζονται από το νομοθέτη. Έτσι, δεν μπορεί να επιβληθεί φόρος επί ανύπαρκτης ή πλασματικής φορολογητέας ύλης, διότι τούτο θα απέληγε σε φορολόγηση ασύνδετη με τη φοροδοτική

ικανότητα του αντικειμένου της (ΣτΕ Ολ. 2563/2015). Εξάλλου, κατά την έννοια των διατάξεων του Συντάγματος και του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, ως εισόδημα που υπόκειται σε φόρο θεωρείται το καθαρό εισόδημα, ήτοι το απομένον μετά την αφαίρεση από το ακαθάριστο εισόδημα των δαπανών απόκτησής του, διότι έτσι διασφαλίζεται η επιβάρυνση - φορολόγηση των πολιτών ανάλογα με τις δυνάμεις τους. Εν όψει των ανωτέρω, εάν ο εννοιολογικός προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας δεν γίνεται στον ίδιο τον τυπικό νόμο, οι σχετικές διατάξεις αντίκεινται στις διατάξεις των παρ. 1 και 4 του άρθρου 78 του Συντάγματος (ΣτΕ 62/2001).

10. Στην κρινόμενη περίπτωση, επεβλήθη, μεταξύ άλλων, σε βάρος κάθε ιδιοκτήτη επιχείρησης ή εκμετάλλευσης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας εργοδοτική εισφορά 2% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών της. Η εν λόγω εισφορά επεβλήθη μεν με τυπικό νόμο και συγκεκριμένα με τη διάταξη του άρθρου 24 του ν. 4498/2017, η φορολογητέα αξία, ωστόσο, στη βάση της οποίας υπολογίζεται η υπό κρίση εργοδοτική εισφορά δεν είναι σαφώς προσδιορισμένη στην ως άνω διάταξη, καθώς ο ετήσιος κύκλος εργασιών της εκάστοτε επιχείρησης αποτελεί πλασματική φορολογητέα ύλη, εφόσον δεν έχουν αφαιρεθεί οι ήδη αυξημένες δαπάνες και τα λοιπά έξοδα της εκάστοτε επιχείρησης. Πέραν τούτου, δεν είναι δυνατός ο υπολογισμός από τον υπόχρεο, καθώς και ο έλεγχος από τον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. του ετήσιου κύκλου εργασιών που προέρχεται από αμιγή δραστηριότητα επιχείρησης ή εκμετάλλευσης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας, διότι στην περίπτωση πολλαπλών ενεργών Κωδικών Αριθμών Δραστηριότητας, όπως η έκδοση εφημερίδας και παράλληλα εκτυπωτικές εργασίες, τα εκδιδόμενα παραστατικά δεν συνδέονται με τον αντίστοιχο Κωδικό Αριθμό Δραστηριότητας, ώστε να προκόπτει ποια αντιστοιχούν σε ποια δραστηριότητα.

11. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η υπό κρίση εργοδοτική εισφορά 2% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών κάθε επιχείρησης ή εκμετάλλευσης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας η οποία συνιστά φόρο υπέρ τρίτων και όχι ανταποδοτικό τέλος, δεν επεβλήθη, ως έδει, με διάταξη τυπικού νόμου αλλά απετέλεσε προϊόν ασύμβατης προς το Σύνταγμα εξουσιοδότησης. Συγκεκριμένα, τα αντικειμενικώς ουσιώδη στοιχεία του οικονομικού αυτού βάρους, το οποίο συνιστά φόρο, και ειδικότερα το αντικείμενο της εν λόγω φορολογικής επιβάρυνσης, κατά παράβαση του άρθρου 78 του Συντάγματος, δεν προσδιορίζεται σαφώς και επαρκώς στη διάταξη του άρθρου 24 του ν. 4498/2017, με αποτέλεσμα η ως άνω επιβάρυνση να επιβάλλεται σε πλασματική φορολογητέα ύλη, δηλαδή στον ετήσιο κύκλο εργασιών της κάθε

επιχείρησης («τζίρος»). Εξ αυτού του λόγου, η διάταξη του άρθρου 24 του ν. 4498/2017 αντίκειται στο άρθρο 78 του Συντάγματος και, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη πρέπει να ακυρωθεί λόγω έλλειψης νόμιμου ερείσματος.

II. Παραβίαση του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος.

1. Κατά τη διάταξη του α' εδαφίου του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος, ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού, επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μέσα στα όριά της. Η εξουσιοδότηση αυτή παρέχεται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και για να είναι συνταγματικώς επιτρεπτή, πρέπει να είναι ειδική και ορισμένη, δηλαδή να προβαίνει σε συγκεκριμένο προσδιορισμό του αντικείμενου της και να καθορίζει τα όριά της σε σχέση προς αυτό, εφόσον δε η εξουσιοδοτική διάταξη είναι ορισμένη κατά περιεχόμενο, η ευρύτητά της, το αν δηλαδή περιλαμβάνει μεγάλο ή μικρό αριθμό περιπτώσεων τις οποίες η Διοίκηση μπορεί να ρυθμίσει κανονιστικώς βάσει της νομοθετικής εξουσιοδότησης, δεν επηρεάζει το κύρος της (ΣτΕ 1210/2010 Ολομ, 3051/2014 7μ, 2267, 2325/2013, 11/1999, 1466/1995 Ολομ).

Κατ' εξαίρεση, το β' εδάφιο του αυτού άρθρου επιτρέπει την παροχή νομοθετικής εξουσιοδότησης και σε άλλα όργανα της Διοίκησης, υποδεέστερα του Προέδρου της Δημοκρατίας. Στην περίπτωση αυτή, τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις ως προς το εύρος της εξουσιοδότησης, δεδομένου ότι με τον τρόπο αυτό τα όργανα της Διοίκησης περιβάλλονται με νομοθετικές, κατ' ουσία, αρμοδιότητες. **Η κανονιστική αυτή αρμοδιότητα αφορά στη ρύθμιση ειδικότερων θεμάτων ή θεμάτων με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό.** Ερμηνεύοντας τους ανωτέρω όρους, η νομολογία δέχεται ότι ειδικότερα είναι τα θέματα που αποτελούν μερικότερη περίπτωση του θέματος που αποτελεί κύριο αντικείμενο της νομοθετικής ρύθμισης ή έχει λεπτομερειακό χαρακτήρα σε σχέση με τη βασική ουσιαστική ρύθμιση που περιέχεται στον νόμο (ΣτΕ 1895/2014, 2325, 2186/2013, 1892/2010 Ολομ, 2815/2004 Ολομ).

Ως ειδικότερα δε, θέματα νοούνται εκείνα τα οποία αποτελούν, κατά το περιεχόμενό τους και σε σχέση με την ουσιαστική ρύθμιση που περιέχεται στο νομοθετικό κείμενο, **μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος που αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρύθμισης, έστω και σε γενικό, ορισμένο, όμως, πλαίσιο σύμφωνα προς το οποίο θα ενεργήσει η Διοίκηση προκειμένου να ρυθμίσει τα μερικότερα θέματα** (ΣτΕ 2701/1996, 4025/1998, 2830/1999, 3889/2005, 567/2006, 96/2009, 3220/2010, 63/2012). Τοπικά είναι τα θέματα που συνδέονται με ορισμένη τοπική κοινωνία (ΣτΕ Ολ 38/2013, 1731, 1732, 2101, 2102, 4065/2012, 2381, 4619/2011, 843/2009), τεχνικά είναι

εκείνα που συνδέονται με ζητήματα που απαιτούν ειδικές - τεχνικές γνώσεις (ΣτΕ 2501/2004, 3496/2006), ενώ τα θέματα έχουν λεπτομερειακό χαρακτήρα, όταν για τη ρύθμισή τους αρκεί η θέσπιση δευτερευόντων κανόνων δικαίου (ΣτΕ 1283/2012, ΣτΕ ΟΛ 2307/2014).

2. Σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 6 του α.ν. 248/1967, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 24 του ν. 4498/2017, «Με Κανονισμό που εκδίδεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. και εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ορίζονται ο τύπος, η μορφή, τα στοιχεία και το περιεχόμενο, ο χρόνος και η προθεσμία υποβολής και επανυποβολής των Αναλυτικών Καταστάσεων, τα υπόχρεα πρόσωπα και επιχειρήσεις, ο τρόπος υπολογισμού της εισφοράς, η διαδικασία τήρησης των υποχρεώσεων του εργοδότη και εργαζόμενου, η διαδικασία τροποποίησης γνωστοποίησης των μεταβολών, το χρονικό διάστημα έκδοσης και γνωστοποίησης, ο τρόπος αποστολής του Αποσπάσματος Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης, το πρόσθετο τέλος για τη μη υποβολή ή εκπρόθεσμη υποβολή των Καταστάσεων, η ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο ζήτημα για την υλοποίηση του παρόντος».

3. Με βάση την ανωτέρω διάταξη χορηγείται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., προκειμένου να εκδώσουν διοικητική πράξη στην οποία θα ρυθμίζονται τα ζητήματα του άρθρου 24 του ν. 4498/2017, δηλαδή όλα τα θέματα αναφορικά με τους πόρους - έσοδα του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. και ιδίως η διαδικασία εισπραξης αυτών. Ωστόσο, με τον υπό νομοθετική εξουσιοδότηση εκδοθέντα Κανονισμό (προσβαλλομένη) δεν ρυθμίζεται κάποιο ειδικότερο θέμα, αλλά τα αυτά ζητήματα τα οποία ήδη ρυθμίζονται από τη νομοθετική ρύθμιση που παρέχει την εξουσιοδότηση. Σε καμία περίπτωση δε, το ρυθμιζόμενο ζήτημα δεν είναι τοπικό ή λεπτομερειακού ή τεχνικού χαρακτήρα.

4. Ως εκ τούτων, η νομοθετική εξουσιοδότηση έπρεπε να είχε παρασχεθεί στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και όχι στον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. Και τούτο, διότι η νομοθετική εξουσιοδότηση παρέχεται μόνο κατ' εξαίρεση στα άλλα όργανα της Διοίκησης, όταν πρόκειται να ρυθμιστεί «ειδικότερο» θέμα ή θέμα τοπικού ενδιαφέροντος. Εντούτοις, όπως αναπτύχθηκε ανωτέρω, δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, ειδικότερου θέματος, εν προκειμένω.

5. Εξάλλου, έχει κριθεί από το Δικαστήριό σας ότι, αναφορικά με θέματα διοικητικής - φορολογικής διαδικασίας σχετικά με την εισπραξη και τη

βεβαίωση φόρων, απαιτείται προεδρικό διάταγμα εκδιδόμενο κατ' εξουσιοδότηση νόμου διατάξεων που να ορίζει τα βιβλία και στοιχεία που πρέπει να τηρούν οι φορολογούμενοι (ΣτΕ 3357-3/1989). Στην κρινόμενη περίπτωση, η προσβαλλόμενη πράξη, κατ' εξουσιοδότηση εκδοθείσα, ρυθμίζει την εισπραξη των εσόδων του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. και, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία που πρέπει να τηρούν οι υπόχρεοι εισφορών.

6. Δοθέντων των ανωτέρω, η προσβαλλόμενη κανονιστική πράξη δεν έχει νόμιμο έρεισμα, διότι ερείδεται επί νομοθετικής ρύθμισης η οποία εξεδόθη κατά παράβαση του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος.

III. Η παράλειψη σύνταξης αναλογιστικής μελέτης προσκρούει στο άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος, παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας του δικαίου, της προστατευόμενης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοίκησης, οι οποίες απορρέουν από την αρχή του κοινωνικού κράτους, και συνιστά παράβαση νόμου.

1. Η οικονομική βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος ή των επιμέρους Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης προκύπτει από τη σύγκριση αφενός της καθαρής παρούσας οικονομικής του θέσης επιπλέον των αναμενόμενων εσόδων για το υπό εξέταση χρονικό διάστημα και αφετέρου των συνολικών αναμενόμενων υποχρεώσεων του για το διάστημα αυτό. Τα αναμενόμενα έσοδα και οι υποχρεώσεις υπολογίζονται από αναλογιστική μελέτη και λαμβάνονται υπόψη πλήθος παραμέτρων. Η αρχή της εκπόνησης αναλογιστικών μελετών επιβάλλει ο νομοθέτης, σε περίπτωση ασφαλιστικών μεταρρυθμίσεων, να αποφαινεται για την αναγκαιότητά τους, εξετάζοντας την ύπαρξη εναλλακτικών επιλογών και συγκρίνοντας τα οφέλη και τα μειονεκτήματα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς. Επομένως, η λήψη μέτρων προς αποκατάσταση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα, εφόσον στηρίζεται σε αναλογιστική μελέτη, στις αρχές της ισότητας, της αναλογικότητας και στην προστασία των περιουσιακών δεδομένων.

2. Η νομολογία έχει δεχθεί ότι όταν ο νομοθέτης επιχειρεί δημοσιονομικές - διαρθρωτικές παρεμβάσεις στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης οφείλει να έχει προβεί σε ειδική, εμπεριστατωμένη και επιστημονικά τεκμηριωμένη μελέτη, από την οποία να προκύπτει το μεν ότι τα συγκεκριμένα μέτρα είναι πράγματι πρόσφορα και αναγκαία για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος βιωσιμότητας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ενόψει και των παραγόντων που το προκάλεσαν, το δε ότι οι επιπτώσεις των μέτρων αυτών στο βιοτικό επίπεδο των ασφαλισμένων, σε συνδυασμό με το σύνολο των κοινωνικοοικονομικών επιβαρύνσεων που έχουν υποστεί δεν

καταλήγουν σε ανεπίτρεπτη παραβίαση του πυρήνα του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος της κοινωνικής ασφάλισης.

3. Ειδικότερα, η εξασφάλιση της βιωσιμότητας του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος επιβάλλει η λειτουργία των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης να στηρίζεται σε επιστημονική βάση, η οποία διασφαλίζεται με την σύνταξη αναλογιστικών ή οικονομικών μελετών. Απαιτείται, περαιτέρω, από τον συντακτικό νομοθέτη και προς διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας της συνταγματικής κατοχύρωσης της κοινωνικής ασφάλισης ως βιώσιμου θεσμού, η κατάρτιση, από κάθε ασφαλιστικό φορέα, αναλογιστικών ή οικονομικών μελετών, όχι μόνο σε τακτά χρονικά διαστήματα, αλλά σε κάθε περίπτωση μεταβολής των αναλογιστικών δεδομένων, δηλαδή των όρων χρηματοδότησης ή παροχών του φορέα αυτού (βλ. και άρθρο 70 παρ. 3 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλειας που κυρώθηκε με το ν. 1136/1981 και άρθρο 71 της ΔΣΕ 102/1952, κυρωθείσας με τον ν. 3251 της 1/2-6-55), η δε σύνταξη αναλογιστικής μελέτης είναι, κατά την έννοια της ως άνω συνταγματικής διάταξης, υποχρεωτική, μη υποκείμενη στη διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης (ΣτΕ Πρακτ. Επεξ. 148, 157, 200, 240/2007, 184/2006, 130/2005, 566/2002).

4. Συνεπώς, προκειμένου περί ρυθμίσεων με τις οποίες επέρχονται διαρθρωτικής φύσης μεταβολές στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα είτε σε οργανωτικό επίπεδο είτε σε επίπεδο ύψους ασφαλιστικών παροχών και επιβολής εισφορών ή άλλων οικονομικών επιβαρύνσεων, με την σύνταξη αναλογιστικής ή οικονομικής μελέτης εξασφαλίζεται αφενός μεν, για την ασφαλιστική κάλυψη ολοκλήρου του εργαζομένου πληθυσμού (ή, κατ' άλλη διατύπωση, για την προαγωγή της κοινωνικής ασφάλισης (ΣτΕ 3465/2006, 29/2004, 2330/2003, 139/2003, 3744/1999), αφετέρου δε, για την προστασία του ασφαλιστικού κεφαλαίου κάθε ασφαλιστικού οργανισμού - ότι, με βάση τα συγκεκριμένα αναλογιστικά και οικονομικά δεδομένα εκάστου φορέα, οι συγκεκριμένες εκάστοτε ρυθμίσεις για την αναδιοργάνωση των ασφαλιστικών φορέων ή την αναπροσαρμογή των παροχών ή για την επιβολή κοινωνικών πόρων ή εν γένει εισφορών υπέρ του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος είναι επιβεβλημένες ήτοι, πρόσφορες και απολύτως αναγκαίες για την προστασία του ασφαλιστικού κεφαλαίου. Το περιεχόμενο, δηλαδή, της αναλογιστικής ή οικονομικής μελέτης είναι κρίσιμο για την διασφάλιση της διαφανούς και συνεκτικής νομοθέτησης στο πεδίο της κοινωνικής ασφάλισης, συμβάλλοντας στην αιτιολόγηση των νομοθετούμενων μέτρων, ενόψει των αρχών του κράτους δικαίου και της ασφάλειας δικαίου, η σύνταξη δε σχετικής μελέτης συνιστά αναγκαίο όρο τόσο για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του συστήματος όσο και για την

τήρηση των αρχών της ισότητας ενώπιον του νόμου, της ισότητας στα δημόσια βάρη και της αναλογικότητας (ΕΣ Ολ. 244/2017).

5. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 3 του α.ν. 248/1967, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 23 του ν. 4498/2017, «*Το ύψος των παροχών του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ., ύστερα από την εκπόνηση ετήσιας αναλογιστικής μελέτης. Με την απόφαση αυτή δύναται το Δ.Σ. να ανακαθορίζει τις ήδη καταβαλλόμενες παροχές για λόγους ίσης μεταχείρισης. Οποιαδήποτε υπέρβαση του ορίου δαπανών, όπως καθορίζεται από την αναλογιστική μελέτη, απαιτεί ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ.*».

6. Εν προκειμένω, παρά τη σχετική υποχρέωση σύνταξης αναλογιστικής μελέτης εν όψει των ανωτέρω, δεν προηγήθηκε σύνταξη σχετικής μελέτης προ της νομοθετικής επιβολής της εργοδοτικής εισφοράς ποσοστού 2% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Ως εκ τούτου, προ της θέσπισής της, δεν κατέστη εφικτή η διαπίστωση ότι η εν λόγω ρύθμιση για την επιβολή εισφοράς υπέρ του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. είναι επιβεβλημένη, πρόσφορη και απολύτως αναγκαία, ενώ, περαιτέρω, δεν αιτιολογήθηκε η σχετική πρόβλεψη. Ωστόσο, με βάση όσων ανειπύχθησαν ανωτέρω, η υπό κρίση επιβάρυνση συνιστά αθέμιτο περιορισμό στην οικονομική ελευθερία των μελών της ένωσης μας, δυσανάλογο προς τον σκοπό που επιδιώκει και χωρίς η αναγκαιότητα, η προσφορότητα και η καταλληλότητα αυτού να αποδεικνύεται από οιοδήποτε στοιχείο.

7. Σε κάθε περίπτωση, η σύνταξη της από 03.04.2017 προμελέτης βιωσιμότητας της εταιρείας «PRUDENTIAL ACTUARIAL SOLUTIONS LTD» δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι επέχει θέση αναλογιστικής μελέτης. Τούτο δε ομολογείται και αναγράφεται ρητά στο περιεχόμενο αυτής. Συγκεκριμένα, «*Σημειώνεται ότι τα σενάρια της διεύρυνσης του Οργανισμού που εξετάστηκαν στην προμελέτη, λόγω έλλειψης στοιχείων εκπονήθηκαν με πληθυσμούς οι οποίοι θεωρήθηκε ότι έχουν την ίδια δομή με αυτή του πληθυσμού του ΕΔΟΕΑΠ κατά την 31/12/2016. Σε μεταγενέστερο χρόνο και εφόσον παρασχεθούν στους μελετητές, από τις διάφορες Ενώσεις των εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αναλυτικά στοιχεία με τους πληθυσμούς των εργαζομένων και συνταξιούχων που θα ενταχθούν στον ΕΔΟΕΑΠ, θα εκπονηθεί εκτενής αναλογιστική μελέτη βιωσιμότητας για τον ΕΔΟΕΑΠ*». Εξάλλου, κατά τα συμπεράσματα της προαναφερθείσας προμελέτης, «*Το αγγελιόσημο αποτελούσε το 70% των εσόδων του Οργανισμού και η κατάργησή του οδηγεί τον Οργανισμό στην μη βιωσιμότητα του*».

8. Δοθέντων των ανωτέρω, η μη σύνταξη σχετικής αναλογιστικής μελέτης, προ της επιβολής της υπό κρίση εργοδοτικής εισφοράς, προσκρούει στο άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος, παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας του δικαίου, της προστατευόμενης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοίκησης, οι οποίες απορρέουν από την αρχή του κοινωνικού κράτους, και συνιστά παράβαση νόμου. Συνεπώς, η διάταξη του άρθρου 24 του ν. 4498/2017 είναι αντίθετη προς συνταγματικές διατάξεις και συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές και, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση, κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω διάταξης εκδοθείσα, δέον να ακυρωθεί, λόγω έλλειψης νόμιμου ερείσματος.

IV. Αντίθεση στο δικαίωμα της οικονομικής μας ελευθερίας, άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος και της αρχής της αναλογικότητας, άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος.

1. Η επιβάρυνση των μελών μας με την εργοδοτική εισφορά, δυνάμει της διάταξης του άρθρου 24 παρ. 2 εδ. β' του ν. 4498/2017, και το υπέρμετρο ύψος αυτής, της τάξεως του 2% του τζίρου της εκάστοτε επιχείρησης ή εκμετάλλευσης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας, **συνιστούν αθέμιτο περιορισμό στην οικονομική ελευθερία των μελών - ιδιοκτητών της ένωσής μας, διότι, είναι προδήλως δυσανάλογο, σε σχέση με τον σκοπό, τον οποίο φέρεται να επιδιώκει, δηλαδή την οικονομική βιωσιμότητα του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. και, ως εκ τούτου, προσκρούει στις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 του Συντάγματος.**

2. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του Συντάγματος, ορίζεται ότι: *«1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη».*

3. Το Δικαστήριό σας, ήδη πριν το 1975, δεχόταν και δέχεται ότι η ελευθερία της οικονομικής δραστηριότητας διασφαλίζει την ελεύθερη λειτουργία της επιχείρησης, ώστε αυτή να μπορεί να εργάζεται κερδοσκοπικά κατά προσαρμογή της μέσα στην ανταγωνιστική αγορά (ενδεικτικά: ΣτΕ Ολ. 3633/2004). Εξάλλου, οι περιορισμοί της δραστηριότητάς της δεν είναι επιτρεπτό να εισέρχονται τόσο ουσιαδώς στον κύκλο συναλλαγών της ιδιωτικής επιχείρησης, ώστε στην πραγματικότητα να καθίσταται αδύνατη ή να τίθεται σε άμεσο κίνδυνο η πραγματοποίηση και των θεμιτών σκοπών της επιχειρηματικής δραστηριότητας και η επιβίωσή της ως οικονομικής μονάδας.

4. Περαιτέρω σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος «1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας».

5. Η κατά το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος ελευθερία «εκάστου» να συμμετέχει στην οικονομική ζωή της χώρας και η απαγόρευση της προσβολής των «δικαιωμάτων των άλλων», προϋποθέτουν λογικά και απαιτούν την ελευθερία του ανταγωνισμού, η οποία συνιστά εξάλλου έκφανση της αρχής της οικονομικής ελευθερίας. Το ίδιο το Σύνταγμα επιτρέπει βέβαια τη θέσπιση περιορισμών στην οικονομική ελευθερία για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Οι περιορισμοί αυτοί όμως, δεν πρέπει να αντίκεινται στην αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 περ. δ' του Συντάγματος) ούτε να παραβιάζουν τον πυρήνα της².

6. Εν όψει των ανωτέρω, η αρχή της αναλογικότητας, η οποία κατατείνει στην εκλογίκευση των επαχθών παρεμβάσεων της κρατικής εξουσίας στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη, παραβιάζεται, όταν η συγκεκριμένη κρατική παρέμβαση δεν είναι α) πρόσφορη για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με αυτήν, β) αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού, με την έννοια ότι το αυτό αποτέλεσμα δεν μπορεί να επιτευχθεί με ένα ανώδυνο ή ηπιότερο μέσο και γ) αναλογική εν στενή έννοια, δηλαδή να τελεί σε εσωτερική αλληλουχία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, ώστε η αναμενόμενη ωφέλεια να μην είναι ποιοτικά και ποσοτικά κατώτερη από τη βλάβη που προκαλείται (ΑΠ 5/2013, 271/2008, ΣτΕ 956/2009, 990/2004, 4182/2005).

7. Στην κρινόμενη περίπτωση, προ της τροποποίησης του α.ν. 248/1967 με τον ν. 4387/2017, στις διατάξεις των άρθρων 1 εδ. α', 3 παρ. 1, 11, 12α και 15 του α.ν. 248/1967, ως πόρος του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., μεταξύ άλλων, προβλεπόταν το αγγελιόσημο, το οποίο υπολογιζόταν επί του τιμολογίου της καταχωρούμενης ή μεταδιδόμενης διαφήμισης και αποδιδόταν, με ευθύνη του οικείου μέσου, έντυπου ή ραδιοτηλεοπτικού. Με τον ν. 4387/2017, καταργήθηκε το

² Δ. Τσάτσου - Γ. Παπαδημητρίου, «Οικονομική ελευθερία των πιστωτικών ιδρυμάτων και νομοθετική κατάργηση ενοχικών αξιώσεων σε βάρος του Δημοσίου - Γνωμοδότηση», ΝοΒ 2006, τ. 54, σελ. 51.

αγγελιόσημο το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, επιβάρυνε τους διαφημιστές ή/και τους διαφημιζόμενους, και, αντ' αυτού, προβλέφθηκε η υπό κρίση εργοδοτική εισφορά 2% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών, η οποία επιβαρύνει τα μέλη μας και τους ιδιοκτήτες κάθε επιχείρησης ή εκμετάλλευσης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας εν γένει.

Και τούτο, διότι επιβάλλεται οριζόντια, σε όλους τους ιδιοκτήτες επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως εάν έχουν υπαχθεί, κατόπιν αίτησής τους, στην επικουρική ασφάλιση, υγεία και πρόνοια του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., και ανεξαρτήτως εάν απασχολείται σε αυτές προσωπικό. Πέραν τούτων, θα υποχρεωθούν να καταβάλλουν την υπό κρίση εισφορά και ασφαλισμένοι, οι οποίοι ουδέποτε θα χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του Ταμείου, λόγω του ότι η επιχείρησή τους έχει την έδρα της στην επαρχία, ενώ οι υποδομές (ιατρικά κέντρα, γραφεία) και υπηρεσίες (υγεία, πρόνοια, επικούρηση) του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. παρέχονται μόνο στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Κατά συνέπεια, αν και από 01.01.2018 οι ιδιοκτήτες των περιφερειακών επιχειρήσεων καλούνται να καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. ποσοστού 14.10% (εργοδότης 8,05% και εργαζόμενος 6,050%), δεν έχουν καταρτιστεί συμβάσεις με ιατρούς και ιατρικά κέντρα της επαρχίας, ούτε καν με τα κρατικά νοσοκομεία στις λοιπές περιοχές της χώρας, πέραν της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Τούτο δε επιβεβαιώνεται με μία επίσκεψη στο διαδικτυακό τόπο του Ταμείου (<https://www.edoeap.gr>).

8. Ιδίως εν όψει της οικονομικής κρίσης, οι «ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις», οι οποίες τα τελευταία έτη διαδέχονται η μία την άλλη, επιδιώκουν να διασφαλίσουν τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών οργανισμών. Και, εν προκειμένω, η κατάργηση του αγγελιοσήμου και η θέσπιση εργοδοτικής εισφοράς επί των ακαθάριστων εσόδων μας, αποσκοπεί στο να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα και η λειτουργικότητα του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., χωρίς, ωστόσο, να υπάρχει η αντίστοιχη επάρκεια των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας, πρόνοιας και επικούρησης από το εν λόγω Ταμείο. Τούτο προκύπτει και από την αιτιολογική έκθεση του οικείου νόμου, σύμφωνα με την οποία *τα έσοδα του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. είναι απαραίτητα για την πραγμάτωση των σκοπών και την αποτελεσματική λειτουργία του*. Κατ' αυτόν τον τρόπο, εξυπηρετούνται οι λειτουργικές ανάγκες ενός Οργανισμού Κοινωνικής Ασφάλισης, με την εισαγωγή ενός αθέμιτου περιορισμού στην οικονομική ελευθερία των ιδιοκτητών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας, ο οποίος μάλιστα αντιβαίνει στην συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της αναλογικότητας.

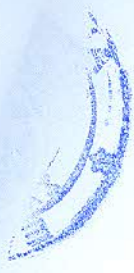

9. Πέραν τούτου, η επιβάρυνση αυτή παρίσταται ακόμη πιο επαχθής και δυσανάλογη, ενόψει του ότι επεβλήθη επί των ακαθάριστων εσόδων μας. Επεβλήθη, δηλαδή, επί πλασματικής - υποθετικής βάσης και ιδίως χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι, με την αφαίρεση των εξόδων και των δαπανών μας εν όψει των οικονομικών (Τράπεζες, Ταμεία), φορολογικών και λοιπών υποχρεώσεών μας, τα καθαρά έσοδά μας θα μειωθούν σε σημαντικότατο βαθμό. **Ωστόσο, η δική μας επιβάρυνση θα είναι πραγματική, υπέρμετρη και προδήλως δυσανάλογη.**

10. Προς επίρρωση του δυσαναλόγου χαρακτήρα της εν λόγω εργοδοτικής εισφοράς, δέον να αναφερθεί η διάφορη μεταχείριση της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. αναφορικά με τη βάση υπολογισμού της εισφοράς. Ειδικότερα, σύμφωνα με την παρ. 1 περ. β' εδ β' του άρθρου 6 του α.ν. 248/1967, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 4498/2017 και ισχύει, *«για την «Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση Ανώνυμη Εταιρεία» (Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.), η εργοδοτική εισφορά ανέρχεται σε ποσοστό 2% επί των ετήσιων εσόδων από επιχειρηματική δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένου του ανταποδοτικού τέλους, αφού αφαιρεθεί το δημοσιονομικό πλεόνασμα και το μέρισμα που καταβάλλεται στο Ελληνικό Δημόσιο, όπως τα ποσά αυτά αποτυπώνονται στον οριστικό απολογισμό χρήσης της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.»*.

11. Πέραν των ανωτέρω, η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας θεμελιώνεται και στο γεγονός ότι, παρά την κατάργηση του αγγελιοσήμου που δεν επιβάρυνε τα μέλη των ενώσεών μας, αλλά διαφημιστές και διαφημιζόμενους, και την πρόβλεψη μίας επαχθούς και υπέρμετρης εισφοράς σε βάρος των μελών μας, δεν προβλέφθηκε κάποια ευνοϊκή ρύθμιση υπέρ μας με αντισταθμιστικό χαρακτήρα ή έστω μία μεταβατική διάταξη κατά την οποία θα εξασφαλιζόταν μία πηγή εσόδων για τα μέλη των ενώσεών μας. Προς επίρρωση του ανωτέρω, δέον να αναφερθεί ότι, κατόπιν της επιβολής της εν λόγω εισφοράς, με τη διάταξη του άρθρου 12 του ν. 4499/2017, μόνο για τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης εθνικής εμβέλειας, καθώς και για αυτά της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., προβλέφθηκε μείωση του συντελεστή του ειδικού φόρου στις διαφημίσεις από 20% σε 5%, όχι, όμως, και για τα περιφερειακά τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης και για τις λοιπές επιχειρήσεις Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας, όπως οι εκδοτικές επιχειρήσεις, έντυπες και διαδικτυακές, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και τα μέλη των ενώσεών μας.

12. Συνοψίζοντας, ενόψει της έλλειψης ανταποδοτικότητας για εμάς της επιβολής αυτής, της εξουπηρέτησης απλώς των σκοπών και της αποτελεσματικής λειτουργίας του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π., χωρίς να προβάλλεται άλλος σκοπός δημοσίου συμφέροντος, και της επιβολής της υπό κρίση εισφοράς επί

του «τζίρου» των επιχειρήσεων, παρίσταται πρόδηλο, ότι η εν λόγω εργοδοτική εισφορά συνιστά αθέμιτο περιορισμό του δικαιώματος της οικονομικής ελευθερίας των μελών μας, κατά παράβαση τόσο του άρθρου 5 παρ. 1 όσο και του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, αφού υπό την ως άνω έννοια συνιστά αθέμιτη επέμβαση σε περιουσιακά μας δικαιώματα, ήδη δηλαδή γεγεννημένες ενοχικές απαιτήσεις και νόμιμες προσδοκίες.

13. Από το σύνολο των ανωτέρω, καθίσταται σαφές, ότι, η επιβολή της εργοδοτικής εισφοράς στους ιδιοκτήτες, μετόχους και εταίρους κάθε επιχείρησης ή εκμετάλλευσης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας συνιστά αθέμιτο περιορισμό στην οικονομική μας ελευθερία, δυσανάλογο προς τον σκοπό που επιδιώκει και χωρίς η αναγκαιότητα, η προσφορότητα και η καταλληλότητα αυτού να αποδεικνύεται από οιοδήποτε στοιχείο.

V. Αντίθεση με την αρχή της ισότητας, άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος.

1. Η καθιερούμενη με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος αρχή της ισότητας αποτελεί νομικό κανόνα, ο οποίος επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων που τελούν κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας και, ειδικότερα, τόσο τον κοινό νομοθέτη κατά την ενάσκηση της λειτουργίας που ανατέθηκε σε αυτόν από το Σύνταγμα, όσο και τη Διοίκηση που δρα κανονιστικώς. Με βάση δε, γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, ο νομοθέτης μπορεί να προβαίνει στη σχετική ρύθμιση μέσα στα όρια της αρχής της ισότητας, τα οποία αποκλείουν τόσο την έκδηλα άνιση μεταχείριση είτε με τη μορφή χαριστικού μέτρου ή προνομίου που δεν συνδέεται με αξιολογικά κριτήρια, είτε με τη μορφή επιβολής αδικαιολόγητης επιβάρυνσης, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση καταστάσεων που τελούν κάτω από διαφορετικές συνθήκες ή, αντίθετα, τη διαφορετική μεταχείριση των ίδιων ή παρόμοιων καταστάσεων.

Αν το δικαστήριο, κατά τον έλεγχο της συνταγματικότητας του νόμου, διαπιστώσει παράβαση της αρχής της ισότητας, οφείλει, κατά την εφαρμογή του νόμου αυτού, να προβεί σε άρση της αντισυνταγματικότητας που διαπιστώθηκε. Ειδικότερα, αν το δικαστήριο διαπιστώσει ότι, κατά παράβαση της αρχής της ισότητας, ο νομοθέτης ή η Διοίκηση που δρα κανονιστικώς προέβη σε ειδική ρύθμιση ορισμένης κατηγορίας προσώπων με αποκλεισμό από τη ρύθμιση αυτή ρητώς ή σιωπηρώς προσώπων τα οποία ανήκαν σε άλλη κατηγορία, αλλά τελούσαν υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες προς τα

πρόσωπα τα οποία ανήκουν στην πρώτη κατηγορία, το δικαστήριο οφείλει, για την άρση της αντισυνταγματικότητας και την πραγμάτωση της συνταγματικής αρχής της ισότητας, να προβεί σε επέκταση της εφαρμογής της ειδικής ρύθμισης και στην κατηγορία των προσώπων τα οποία αδικαιολογήτως έχουν αποκλεισθεί από τη σχετική ρύθμιση (ΣτΕ 3872/2009, 2180/2004).

2. Στο σημείο αυτό, πρέπει να επισημανθεί, ότι γενικά με τον όρο «διάκριση» νοείται η διαφορετική νομοθετική ή κανονιστική μεταχείριση δύο όμοιων περιπτώσεων, η οποία συνεπάγεται ότι **το ένα από τα συγκρινόμενα μέρη τίθεται σε δυσμενέστερη θέση σε σχέση με το άλλο μέρος ή υφίσταται κάποιου είδους ζημία από την εν λόγω μεταχείριση**. Είναι αρκετά σπάνιο δε, δύο συγκρινόμενες καταστάσεις να είναι απολύτως όμοιες, καθώς τα φυσικά πρόσωπα έχουν εκ φύσεως διαφορετικά χαρακτηριστικά, με συνέπεια να πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν απαιτείται **οι υπό εξέταση καταστάσεις να είναι πανομοιότυπες, αλλά πρέπει να είναι τουλάχιστον παρόμοιες και συγκρίσιμες³**.

3. Στην κρινόμενη περίπτωση, η αρχή της ισότητας παραβιάζεται, διότι, ενώ στο α' εδάφιο της περ. β' της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 4498/2017 ορίζεται ότι **η εργοδοτική εισφορά ποσοστού 2% επί του ετήσιου κύκλου εργασιών επιβάλλεται σε κάθε επιχείρηση ή εκμετάλλευση Μέσων μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας, ανεξαρτήτως της μορφής αυτής**, στο εδ. β' της περ. β' προβλέπεται ότι, **μόνο για την Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., η εργοδοτική εισφορά ποσοστού 2% επιβάλλεται επί των ετήσιων εσόδων, και όχι επί του τζίρου της**, αφού αφαιρεθεί το δημοσιονομικό πλεόνασμα και το μέρισμα που καταβάλλεται στο Ελληνικό Δημόσιο. Τούτο, όμως, συνιστά **δυσμενή διάκριση σε βάρος των λοιπών υπόχρεων προς καταβολή της εν λόγω εισφοράς και, ως εκ τούτου, και των μελών της ένωσης μας**. Και τούτο, διότι, παρά το γεγονός ότι πρόκειται για όμοιες και συγκρίσιμες περιπτώσεις - επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ενημέρωσης και της ψυχαγωγίας, για τα μέλη όλων των σχετικών ενώσεων επιβάλλεται **υπέρμετρα επαχθής και δυσανάλογη εισφορά υπολογιζόμενη επί των ακαθάριστων εσόδων τους**, ενώ για επιχείρηση που, επίσης, δραστηριοποιείται στον ίδιο τομέα επιβάλλεται η αντίστοιχη εισφορά υπολογιζόμενη επί των καθαρών εσόδων αυτής.

³ Βλ. α) ΔΕΕ, Απόφαση της 12/12/2013, Frédéric Hay κατά Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres, υπόθεση C-267/12, έχει δημοσιευθεί στην ψηφιακή Συλλογή (Γενική Συλλογή), σκ. 33, όπου αναφέρεται ότι οι καταστάσεις πρέπει να είναι παρόμοιες και β) ΔΕΕ, Απόφαση της 19/7/2017, Abercrombie & Fitch Italia Srl κατά Antonino Bordonaro, υπόθεση C-143/16, έχει δημοσιευθεί στην ψηφιακή Συλλογή (Γενική Συλλογή), σκ. 25, όπου αναφέρεται ότι οι καταστάσεις πρέπει να είναι συγκρίσιμες.

4. Πέραν των ανωτέρω, μπορεί να υποστηριχθεί ότι η ως άνω συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας παραβιάζεται και από το γεγονός ότι η υπό κρίση εργοδοτική εισφορά επιβάλλεται σε όλες ανεξαιρέτως τις επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας, δεν επιβάλλεται, όμως, ίδια ή αντίστοιχη εισφορά σε λοιπές επιχειρήσεις που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τον τομέα της ενημέρωσης και της ψυχαγωγίας, όπως, ενδεικτικά, είναι οι διαφημιστές. Τον ανωτέρω ισχυρισμό μας ενισχύει το γεγονός ότι, ενώ, προ της ισχύος του ν. 4498/2017, προβλεπόταν η υποχρέωση καταβολής του αγγελιοσήμου εκ μέρους των διαφημιστών, μετά την κατάργηση αυτού, δεν επεβλήθη σε βάρος των τελευταίων νέα επιβάρυνση, αντιθέτως επεβλήθη σε βάρος των ιδιοκτητών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης η επαχθέστατη, υπό κρίση, εισφορά. Παρά, δηλαδή, τον παρόμοιο χαρακτήρα των προαναφερθεισών περιπτώσεων, ο νομοθέτης τις αντιμετώπισε με διάφορο τρόπο, θέτοντας, με την επιβολή της εργοδοτικής εισφοράς, σε δυσμενέστατη θέση τους ιδιοκτήτες.

5. Εν όψει των ανωτέρω, η επιβολή της υπό κρίση εργοδοτικής εισφοράς επί του ετήσιου κύκλου εργασιών κάθε επιχείρησης ή εκμετάλλευσης μέσω Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας προσκρούει στην αρχή της ισότητας. Και εξ αυτού του λόγου, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

VI. Παραβίαση της αρχής της ανταποδοτικότητας.

1. Όλως επικουρικώς, ακόμη, όμως, κι αν εσφαλμένα ήθελε υποστηριχθεί ότι η υπό κρίση εργοδοτική εισφορά συνιστά ανταποδοτικό τέλος, παραβιάζεται η αρχή της ανταποδοτικότητας. Σύμφωνα με την ως άνω αρχή είναι κατ' αρχήν επιβεβλημένη η τήρηση αναλογίας, όχι πλήρους αντιστοιχίας, μεταξύ των εισφορών και των παροχών. Πρέπει, δηλαδή, να υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ υποχρέωσης και παροχής, σύμφωνα με την οποία πρέπει να υπάρχει αναλογία ανάμεσα στο κόστος της παρεχόμενης υπηρεσίας και στο απαιτούμενο τέλος. Η διαπίστωση της ύπαρξης αναλογίας γίνεται με την εξέταση του συνολικού κόστους της παραγωγής της παρεχόμενης υπηρεσίας και υπό το φως των διδαγμάτων της κοινής πείρας, η δε κατανομή μεταξύ των υπόχρεων πρέπει να γίνεται με αντικειμενικά κριτήρια, ώστε να μην παραβιάζεται η αρχή της ισότητας (ΣτΕ 2083/2013, 3302, 3143, 1898, 475/2011, 3553/2010).

2. Εν προκειμένω, παραβιάζεται η αρχή της ανταποδοτικότητας, διότι δεν τηρείται σχέση αναλογίας μεταξύ της επιβαλλόμενης εισφοράς και των προσφερόμενων παροχών. Και τούτο, διότι η υπό κρίση εισφορά έχει μεν χαμηλό συντελεστή 2%, επιβάλλεται, όμως, επί του ετήσιου κύκλου εργασιών

των επιχειρήσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας. Η εν λόγω επιβάρυνση επιβάλλεται, δηλαδή, στα έσοδα επί των πωλήσεων των επιχειρήσεων, χωρίς να έχει προηγηθεί η αφαίρεση των εξόδων και των δαπανών αυτών. Ως εκ τούτου, επιβάλλεται σε ένα ποσό ακαθάριστο και, συνεπώς, πλασματικό, με αποτέλεσμα να αποτελεί υπέρμετρη οικονομική επιβάρυνση σε βάρος των μελών μας, η οποία είναι και δυσανάλογη σε σχέση με τις προσφερόμενες παροχές, ιδίως εν όψει του επικουρικού χαρακτήρα του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π..

3. Πέραν των ανωτέρω, η μη τήρηση της απαιτούμενης αναλογίας προκύπτει και από το γεγονός ότι η εν λόγω εισφορά επιβάλλεται και σε άτομα ή ενώσεις που δεν θα αποκομίσουν κανένα ασφαλιστικό όφελος από τον Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.. Επιβάλλεται, δηλαδή, ακόμη και σε ιδιοκτήτες, μετόχους ή εταίρους επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας που επέλεξαν, αξιοποιώντας τη σχετική δυνατότητα εκ του νόμου, να μην υπαχθούν στην επικουρική ασφάλιση του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.. Ενώ, λοιπόν, τα ως άνω πρόσωπα δεν δύνανται και δε θα χρησιμοποιήσουν τις προσφερόμενες παροχές του εν λόγω Ταμείου, παρόλα ταύτα θα υποχρεωθούν να καταβάλλουν τη σχετική εισφορά. Ωστόσο, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 16/1999 του ΕΣ, με βάση τις αρχές της ανταποδοτικότητας και της σχετικότητας, δεν επιτρέπεται η επιβάρυνση με εισφορές ατόμων ή ομάδων που δεν προσδοκούν κανένα ασφαλιστικό όφελος από τον Οργανισμό Κοινωνικής Ασφάλισης.

4. Περαιτέρω, θα υποχρεωθούν να καταβάλλουν την υπό κρίση εισφορά και ασφαλισμένοι, οι οποίοι ουδέποτε θα χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του Ταμείου, λόγω του ότι η επιχείρησή τους έχει την έδρα της στην επαρχία και οι υποδομές (ιατρικά κέντρα, γραφεία) και υπηρεσίες (υγεία, πρόνοια, επικούρηση) του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. παρέχονται μόνο στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη.

5. Συνεπώς, ακόμη κι αν εσφαλμένα ήθελε υποστηριχθεί ότι η υπό κρίση εισφορά συνιστά ανταποδοτικό τέλος, η προσβαλλόμενη πρέπει να ακυρωθεί, διότι με την επιβολή αυτής επί του ετήσιου κύκλου εργασιών της κάθε επιχείρησης ή εκμετάλλευσης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ψυχαγωγίας παραβιάζεται η αρχή της ανταποδοτικότητας, η οποία επιτάσσει την τήρηση αναλογίας μεταξύ των εισφορών και των παροχών.

Γ. Συνοπτική έκθεση των τιθέμενων ζητημάτων:

Ι. Παραβίαση του άρθρου 78 του Συντάγματος.

II. Παραβίαση του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος.

III. Παραβίαση του άρθρου 22 παρ. 5 του Συντάγματος, των αρχών της ασφάλειας του δικαίου, της προστατευόμενης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοίκησης, οι οποίες απορρέουν από την αρχή του κοινωνικού κράτους.

IV. Αντίθεση στο δικαίωμα της οικονομικής ελευθερίας, άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος, και της αρχής της αναλογικότητας, άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος.

V. Αντίθεση με την αρχή της ισότητας, άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος.

VI. Παραβίαση της αρχής της ανταποδοτικότητας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και όσους τυχόν προσθέσουμε με δικόγραφο προσθέτων λόγων

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

1. Της υπ' αριθμ. Φ20155/25187/Δ16.624/02.05.2018 απόφασης του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα «Έγκριση του Κανονισμού Εισπραξης Εσόδων του Ενιαίου Δημοσιογραφικού Οργανισμού Επικουρικής Ασφαλίσεως και Περιθάλψεως (Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.)» (ΦΕΚ τ. Β' 1582/08.05.2018).
2. Της υπ' αριθμ. Φ20155/26984/Δ16.673/11.05.2018 απόφασης του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα «Έγκριση του καταστατικού του Ενιαίου Δημοσιογραφικού Οργανισμού Επικουρικής Ασφαλίσεως και Περιθάλψεως (Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.)» (ΦΕΚ τ. Β' 1689/15.05.2018), καθώς και
3. Κάθε άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης, προγενέστερης ή μεταγενέστερης.

Αθήνα, 27.06.2018

Η πληρεξούσια Δικηγόρος

ΓΛΥΚΕΡΙΑ Π. ΣΙΟΥΤΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 27 - 106 74 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 7258423

**ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ - ΣΙΟΥΤΗ
ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ**
Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 27, 106 74 Αθήνα
τηλ: 210 72 58 423, fax: 210 72 57 754
ΑΜΔΣΑ 80517
ΑΦΜ 997167671, ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ
a-law-public@ath.forthnet.gr

Καταθέσει το πρωτότυπο με αριθμό καταθέσεως
1875εις 29.6.2008
Αντίγραφο-Αθήνα..... 29.6.2008

Ο Προϊστάμενος του
Γραφείου Καταθέσεων

Στέλλα Μάραλη

Ε Π Ρ Η Ο Η Κ Υ
για τη νόμιμη σύμβαση
Αθήνα, 29.6.2008
Ο Προϊστάμενος του
Γραφείου Καταθέσεων

Στέλλα Μάραλη